

гледъ се прѣдставлява отъ тукъ на зрителтъ къмъ подбалканскитѣ страни въ посоката къмъ Одринъ. Скорошниятъ начинъ на заправянieto на тѣзи бранища и прѣгради, ясно доказва, че те сж биле правени въ времето на отчаянитѣ борби на Българитѣ съ Турцитѣ. Сви-рѣпитѣ Турци разориха градътъ и мѣнастиритѣ; само черквата Св. София е била запазена. Населението отчасти е било избито; по прѣдание се говори, че въ Кинишликътъ (до Клуцохоръ) сж биле избити 300 калугери. Останалото население се прибрало въ балканътъ, гдѣто е заправило нови заселища.

За запазението на останалата частъ на Българската държава, царъ Иванъ Шишманъ билъ принуденъ да даде ~~дъщеря~~^{сестра} си Тамаръ на Султанъ Муратъ и да плаща данъкъ на новийтъ мухамеданскій царъ, който отъ Одринъ почна да рѣшава сѣдбата на старитѣ християнски държави на Балканскій полуостровъ. Падението на България стана въобще неизбежно, толкова повече че държавата е била раздробена на три части и владѣтели-тѣ: царъ Срацимиръ (братъ на Шишмана) въ Видинъ и деспота Добротичъ въ черноморскитѣ страни, не сж се подчинявали на Търновскій царъ.

Около 1393 г., турската войска се подвижила по „търновскійтъ пътъ“ къмъ българската столица. При укрѣплението Шишкинъ градъ на Чумерна, е станало, по прѣдание, едно голѣмо сражение на Българитѣ съ Турцитѣ. Самитѣ Турци говорятъ, че на това мѣсто сж погинали около 10,000 еничери. За укрѣплението на Чумерна се говори, че то е направено отъ Иванъ Шишманъ; неговийтъ войвода и роднина, на когото името е било Шишкинъ, е погиналъ на това мѣсто и укрѣплението се е нарекло Шишкинъ градъ.

Турската войска отправила се подъ султанъ Баязидъ